"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ଏହି ଶରୀର ରୂପୀ ଖେଳଣା ଆତ୍ମା ରୂପୀ ଚୈତନ୍ୟ ଚାବି ଦ୍□ାରା ଚାଲୁଛି, ତୁମେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କର, ତେବେ ନିର୍ଭୟ ହୋଇଯିବ" ।

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ଆତ୍ମା ଶରୀର ସହିତ ଖେଳ ଖେଳି ଖେଳି ତଳକୁ ଖସିଛି, ସେଥିପାଇଁ ତାକୁ କେଉଁ ନାମ ଦିଆଯିବ?

ଉତ୍ତର**:-** କାଠ କଣ୍ଢେଇ । ଡ୍ରାମାରେ ଯେପରି କାଠ କଣ୍ଢେଇର ଖେଳ ଦେଖାଇଥାନ୍ତି ସେହିପରି ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ କାଠ କଣ୍ଡେଇ ସଦୃଶ ୫ ହଜାର ବର୍ଷର ଖେଳ ଖେଳି ଖେଳି ତଳେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛ । ବାବା ତୁମଭଳି କାଠ କଣ୍ଢେଇମାନଙ୍କୁ ଉପରକୁ ଚଢିବାର ରାସ୍ତା ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଶ୍ରୀମତ ରୂପକ ଚାବି ଲଗାଅ, ତେବେ ଉପରକୁ ଚାଲିଯିବ ।

ଗୀତ**:-** ମହଫିଲ୍ ମେ ଜଲ ଉଠି ସମା...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ପିତା ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରୀମତ ଦେଉଛନ୍ତି— ଯଦି କେବେ କାହାର ଚାଲି ଚଳଣ ଠିକ୍ ନ ଥାଏ ତେବେ ତାଙ୍କୁ ମା-ବାପା କହିଥା'ନ୍ତି - ତୁମକୁ ଈଶ୍□ର ଭଲ ବୁଦ୍ଧି ଦିଅନ୍ତୁ । ବିଚରାଙ୍କୁ ଏକଥା ଜଣା ହିଁ ନାହିଁ ଯେ ଈଶ୍□ର ସତରେ ମତ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମକୁ ଈଶ୍□ରୀୟ ମତ ମିଳୁଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମିକ ପିତା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବା ପାଇଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମତ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଆମେ ଶ୍ରେଷ୍ଠରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେଉଛୁ । ବାବା ଆମକୁ କେତେ ଉଚ୍ଚ ମତ ଦେଉଛନ୍ତି । ଆମେ ତାଙ୍କ ମତରେ ଚାଲି ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେଉଛୁ । ତେଣୁ ଏଥିରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ ସେହି ବାବା ହିଁ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା କରୁଛନ୍ତି । ଶିଖ୍ମାନେ ମଧ୍ୟ ଗାୟନ କରନ୍ତି ମନୁଷ୍ୟ ସେ ଦେବତା କିୟେ.... ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା କରିବାର ମତ ଦେଉଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ମହିମା ମଧ୍ୟ ଗାୟନ କରିଛନ୍ତି - ଏକ ଓମ୍କାର... କର୍ତ୍ତାପୁରୁଷ, ନିର୍ଭୟ... ତୁମେ ସବୁ ନିର୍ଭୟ ହୋଇଯାଉଛ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବୁଛ ନା । ଆତ୍ମାର କୌଣସି ଭୟ ନ ଥାଏ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିର୍ଭୟ ହୁଅ । ଭୟ ପୁଣି କ'ଣ ପାଇଁ କରିବ । ତୁମର କୌଣସି ଭୟ ନାହିଁ । ତୁମେ ନିଜ ଘରେ ବସି ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତ ପାଇ ଚାଲିଛ । ବାସ୍ତବରେ କାହାର ଶ୍ରୀମତ? କିଏ ଦେଉଛନ୍ତି? ଏ କଥା ତ ଗୀତାରେ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ ବୁଝୁଛ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛ, ଏବେ ପାବନ ହେବା ପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେବାର ମେଳା ଏହି ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ହେଉଛି । ବହୁତ ଆସି ଶ୍ରୀମତ ନେଉଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ଈଶ୍□ରଙ୍କ ସହିତ ପିଲାମାନଙ୍କର ମେଳା ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଈଶ୍□ର ମଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି ନିରାକାର । ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ନିରାକାର । ମୁଁ ଆତ୍ମା, ଏହି ଅଭ୍ୟାସକୁ ପକ୍କା କରିବାକୁ ହେବ । ଯେପରି ଖେଳନାରେ ଚାବି ଦେଲେ ତାହା ନୃତ୍ୟ କରିଥାଏ ସେହିପରି ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଏହି ଶରୀର ରୂପୀ ଖେଳନାର ଚାବି ଅଟେ । ଏଥିରେ ଆତ୍ମା ନ ଥିଲେ କିଛି କରିପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ହେଉଛ ଚୈତନ୍ୟ ଖେଳନା । ଖେଳନାରେ ଚାବି ନ ଦିଆଗଲେ ସେ କୌଣସି କାମର ନୁହେଁ । ସ୍ଥିର ହୋଇଯିବ । ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଚୈତନ୍ୟ ଚାବି ଅଟେ ଏବଂ ଏହା ଅବିନାଶୀ, ଅମର ଚାବି ଅଟେ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ମୁଁ ଆତ୍ମାକୁ ହିଁ ଦେଖୁଛି । ଆତ୍ମା ଶୁଣୁଛି - ଏହି ଅଭ୍ୟାସ ପକ୍କା କରିବାକୁ ହେବ । ଏହି ଚାବି ବିନା ଶରୀର କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ସୃଷ୍ଟିକୁ ମଧ୍ୟ ଅବିନାଶୀ ଚାବି ମିଳିଛି । ଏହାର ଚାବି ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲୁଛି । ଚୈତନ୍ୟ ଚାବି ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ଚକ୍ର ଘୂରି ଚାଲିଥାଏ । ଏହା ହେଉଛି ଚୈତନ୍ୟ ଖେଳନା । ବାବା ମଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି ଚୈତନ୍ୟ ଆତ୍ମା । ଯେତେବେଳେ ଚାବି ଶେଷ ହୋଇଯାଉଛି ପୁଣି ବାବା ଆସି ନୂଆ କରି ଯୁକ୍ତି ବତାଉଛନ୍ତି ଯେ ମୋତେ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍□ାରା ପୁଣି ଚାବି ଲାଗିଯିବ ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମା ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ । ଯେପରି ମୋଟରରୁ ପେଟ୍ରୋଲ୍ ସରିଗଲେ ପୁଣି ଭର୍ତ୍ତି କରାଯାଇଥାଏ । ଏବେ ତୁମର ଆତ୍ମା ବୁଝୁଛି - ଆମ ଭିତରେ ଜ୍ଞାନ ରୂପକ ପେଟ୍ରୋଲ୍ କିପରି ଭର୍ତ୍ତି ହେବ । ବ୍ୟାଟେରୀ ଖାଲି ହେଲେ ସେଥିରେ ପୁଣି ଶକ୍ତି ଭରାଯାଇଥାଏ ନା । ବ୍ୟାଟେରୀ ଖାଲି ହୋଇଗଲେ ଆଲୋକ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ । ଏବେ ତୁମ ଆତ୍ମା ରୂପୀ ବ୍ୟାଟେରୀ ଭରପୁର ହେଉଛି । ଯେତେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବ ସେତେ ଶକ୍ତି ଭରିଯିବ । ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଲଗାଇ ବ୍ୟାଟେରୀ ଖାଲି ହୋଇଯାଇଛି । ଆତ୍ମା ସତ୍ତ୍□, ରଜୋ, ତମୋରେ ଆସିଛି । ଏବେ ପୁଣି ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ଚାବି ଦେବାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟାଟେରୀ ଭରିବାକୁ । ଶକ୍ତି ନ ଥିଲେ ମନୁଷ୍ୟ କିପରି ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଯାନ୍ତି । ତେଣୁ ଏବେ ଯୋଗ ଦ୍□ାରା ବ୍ୟାଟେରୀକୁ ଭରିବାକୁ ହେବ, ଏହାକୁ ଚୈତନ୍ୟ ବ୍ୟାଟେରୀ କୁହାଯିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋ ସହିତ ଯୋଗ ଲଗାଅ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଦେଉଛନ୍ତି । ସେହି ଏକ ବାବା ହିଁ ସଦ୍ଗତି ଦାତା ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ତୁମ ବ୍ୟାଟେରୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭରପୁର ହେଉଛି, ଯାହାଦ୍□ାରା ତୁମେ ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମ ପୂରା ପାର୍ଟ ବଜାଉଛ । ଯେପରି ଡ୍ରାମାରେ କାଠ କଣ୍ଢେଇମାନେ ନାଚିଥା'ନ୍ତି । ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ କାଠ କଣ୍ଢେଇ ସଦୃଶ ଅଟ । ଉପରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଓହ୍ଲାଇ ୫ ହଜାର ବର୍ଷରେ ଏକଦମ୍ ତଳକୁ ଆସିଯାଉଛ, ପୁଣି ବାବା ଆସି ଉପରକୁ ଚଢାଉଛନ୍ତି । ତାହା ଏକ ଖେଳନା ଅଟେ । ବାବା ଆରୋହଣ, ଅବରୋହଣ କଳାର ଅର୍ଥ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏହା ୫ ହଜାର ବର୍ଷର କଥା । ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଶ୍ରୀମତ ଦ୍□ାରା ଆମକୁ ଚାବି ମିଳୁଛି । ଆମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହୋଇଗଲା ପରେ ସାରା ଅଭିନୟର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବୁ । ବୁଝିବା ଓ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଏହା କେତେ ସହଜ କଥା । ତଥାପି ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ବୁଝିବେ ଯେଉଁମାନେ କଳ୍ପ ପୂର୍ବେ ବୁଝିଥିବେ । ତୁମେ ଯେତେ ମୁଣ୍ଡ

ପିଟିଲେ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ବୁଝି ହିଁ ପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ଜ୍ଞାନ ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକାପରି ଦେଉଛନ୍ତି । କେଉଁଠି ବି ବସି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ସମ୍ମୁଖରେ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ବସିପାରିବ । ଜାଣିଛ ଯେ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ଦ୍□ାରା ହିଁ ଆମର ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ତେଣୁ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ବସିଯିବା ଉଚିତ୍ । କାହାକୁ ସମ୍ମୁଖରେ ବସାଇବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଖାଇବା-ପିଇବା ସମୟରେ, ସ୍ନାନ ଆଦି କରିବା ସମୟରେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । କିଛି ସମୟ ପାଇଁ କେହି ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଯାଉଛନ୍ତି, ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ସେ ତୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ନା । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ନିଜକୁ ହିଁ ନିଜେ ସହଯୋଗ କରିବାକୁ ହେବ । ଈଶ୍□ର ତ ମତ ଦେଇଛନ୍ତି କି ଏପରି ଏପରି କର, ତେବେ ତୁମର ବୁଦ୍ଧି ଦୈବୀ ହୋଇଯିବ । ଏହିଭଳି ଉତ୍ସାହିତ କରାଇଥାଏ । ଶ୍ରୀମତ ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ଏହା ତ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ କାହାର ବୁଦ୍ଧି ବହୁତ ଧୀର, କାହାର ତୀକ୍ଷ୍ମ ଥାଏ । ପରମ ପବିତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଲାଗୁନାହିଁ ତେଣୁ ବ୍ୟାଟେରୀ ଚାର୍ଜ ହେଉ ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତ ମାନୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଯୋଗ ଲାଗୁ ହିଁ ନାହିଁ । ତୁମେ ଏବେ ଅନୁଭବ କରୁଛ ଆମର ବ୍ୟାଟେରୀ ଭର୍ତ୍ତି ହେଉଛି । ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ନିଶ୍ଚୟ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏହି ସମୟରେ ତୁମକୁ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତ ମିଳୁଛି । ଏକଥା ଦୁନିଆରେ ବିଲ୍କୁଲ୍ କେହି ବୁଝି ନାହାଁନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋର ଏହି ମତ ଦ୍□ାରା ତୁମେ ଦେବତା ହୋଇଯାଉଛ, ଏହାଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜିନିଷ କିଛି ନାହିଁ । ସେଠାରେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ରହିବ ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବ ନିର୍ମିତ ଡ୍ରାମା । ତୁମକୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ କରିବା ପାଇଁ ବାବା ସଂଗମରେ ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି, ଯାହାର ସ୍ମାରକୀ ପୁଣି ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି, ଦଶହରା ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ବାବା ଆସନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଦଶହରା ହୁଏ । ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହୋଇଥାଏ ।

ତୁମକୁ ହିଁ ଏହି ଈଶ୍□ରୀୟ ମତ ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରୀମତ ମିଳୁଛି, ଯାହା ଦ୍□ାରା ତୁମେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେଉଛ । ତୁମର ଆତ୍ମା ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଥିଲା, ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଓହ୍ଲାଇ ତମୋପ୍ରଧାନ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛି । ପୁଣି ବାବା ବସି ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗ ଶିଖାଇ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରାଉଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ସିଡ଼ିର ତଳକୁ କିପରି ଓହ୍ଲାଉଛ । ଡ୍ରାମାର ଚକ୍ର ଗଡି ଚାଲିଛି । ଏହି ଡ୍ରାମାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ କେହି ହେଲେ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ତୁମ ସ୍ମୃତିରେ ଆସୁଛି ନା । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଜନ୍ମ କାହାଣୀ ତ' ଶୁଣାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । କେଉଁଠି ଲେଖା ହୋଇ ନାହିଁ ଯେ ପଢିକରି ଶୁଣାଯିବ । ଏ କଥା ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛ ପୁଣି ଦେବତା ହେବ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଦେବତା, କ୍ଷତ୍ରୀୟ ତିନୋଟି ଧର୍ମ ମୁଁ ସ୍ଥାପନ କରୁଛି । ଏବେ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି - ଆମେ ବାବାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ବ୍ରାହ୍ମଣବଂଶୀ ହେଉଛୁ ପୁଣି ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ, ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ହେବୁ । ଯେଉଁମାନେ ଫେଲ୍ ହେଉଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ତେବେ କେଉଁଥିରେ ଫେଲ୍ ହେଉଛନ୍ତି? ଯୋଗରେ । ଜ୍ଞାନ ତ ବହୁତ ସହଜ କରି ବୁଝାଯାଉଛି । କିପରି ତୁମେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଲଗାଉଛ । ମନୁଷ୍ୟ ତ' ୮୪ ଲକ୍ଷ କହି ଦେଉଛନ୍ତି, ତେଣୁ କେତେ ଦୂରକୁ ଚାଲିଯାଇଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମକୁ ଈଶ୍□ରୀୟ ମତ ମିଳୁଛି । ଈଶ୍□ର ତ ଥରେ ମାତ୍ର ଆସୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତାଙ୍କର ମତ ମଧ୍ୟ ଥରେ ମାତ୍ର ମିଳିବ । ଆରମ୍ଭରୁ କେବଳ ଏକମାତ୍ର ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମ ହିଁ ଥିଲା । ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍□ରୀୟ ମତ ମିଳିଥିଲା । ତା ପୂର୍ବରୁ ଥିଲା ସଂଗମଯୁଗ । ବାବା ଆସି ଦୁନିଆକୁ ବଦଳାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଏବେ ବଦଳୁଛ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମକୁ ବାବା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ କହିବ କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ଆମେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ଆସିଛୁ, ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ଚାଲିବୁ ମଧ୍ୟ । ଏହା ଚୈତନ୍ୟ ବ୍ୟାଟେରୀ ଅଟେ ନା । ତାହା ହେଲା ଜଡ ବ୍ୟାଟେରୀ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି । ଶ୍ରେଷ୍ଠରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମତ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଭଗବାନଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମତ ମିଳୁଛି - ଯାହାଦ୍□ାରା ତୁମେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଉଛ । ତୁମ ପାଖକୁ କେହି ଆସିଲେ ତାଙ୍କୁ କୁହ ତୁମେ ଈଶ୍□ରଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟ ନା । ଈଶ୍□ର ହେଉଛନ୍ତି ଶିବବାବା । ଶିବଜୟନ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି ନା । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା । ତାଙ୍କର ତ ନିଜର ଶରୀର ନାହିଁ । ତେବେ କାହା ଦ୍□ାରା ମତ ଦେଉଛନ୍ତି? ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମା, ଏହି ଶରୀର ଦ୍□ାରା କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଛ ନା । ଶରୀର ବିନା ତ ଆତ୍ମା କିଛି କରିପାରିବ ନାହିଁ । ନିରାକାର ବାବା ମଧ୍ୟ ଆସିବେ କିପରି? ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ରଥରେ ଆସନ୍ତି । ତେବେ କିଏ କ'ଣ, ଆଉ କିଏ ଆଉ କ'ଣ ସବୁ ଲେଖି ଦେଇଛନ୍ତି । ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ଶଙ୍କରଙ୍କୁ ସୂକ୍ଷ୍ମବତନ ନିବାସୀ ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ଏ ସବୁ ହେଉଛି ସାକ୍ଷାତ୍କାରର କଥା । ବାକି ସାରା ରଚନା ତ ଏହିଠାରେ ହିଁ ହେଉଛି ନା । ତେଣୁ ରଚୟିତା ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏଠାକୁ ଆସିବାକୁ ପଡୁଛି । ପତିତ ଦୁନିଆରେ ହିଁ ଆସି ପବିତ୍ର କରିବାକୁ ହେବ । ଏଠାରେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସିଧାସଳଖ ପବିତ୍ର କରାଉଛନ୍ତି । ବୁଝୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହୁ ନାହିଁ । କାହାକୁ ବୁଝାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଶ୍ରୀମତକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁନାହାଁନ୍ତି ତେଣୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଯିଏ କିଛି ବୁଝୁ ହିଁ ନାହାଁନ୍ତି ସେ କି ପଦ ପାଇବେ । ଯେତେ ସେବା କରିବ, ସେତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଶରୀର ସହିତ ସର୍ବସ୍□ ସେବାରେ ଲଗାଇଦେବାକୁ ହେବ । ସବୁପ୍ରକାରର ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କ ସେବାରେ ଆମେ ସର୍ବସ୍□ ଦେବାକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛୁ । ବହୁତ ମାତା କନ୍ୟା ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି - ସେବା କରିବା ପାଇଁ ବିକଳ ହେଉଛନ୍ତି । ବାବା ଆମକୁ ମୁକ୍ତ କର ଯାହାଦ୍□ାରା କି ଆମେ ସେବାରେ ଲାଗିଯିବୁ, ଯେଉଁଥିରେ ବହୁତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ହେବ । ସାରା ଦୁନିଆ ତ ଶାରୀରିକ ସେବା କରୁଛି, ତା ଦ୍□ାରା ତ ସିଢି ତଳକୁ ଖସି ଆସିଛନ୍ତି । ଏବେ ଏହି ଆତ୍ମିକ ସେବା ଦ୍□ାରା ଆରୋହଣ କଳା ହେଉଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବୁଝିପାରୁଥିବେ ଅମୁକ ମୋଠାରୁ ଅଧିକ ସେବା କରୁଛି । ଭଲ ସେବାଯୋଗ୍ୟ କନ୍ୟା ହୋଇଥିଲେ, ସେଣ୍ଟର ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭାଳି ପାରିବେ । ଶ୍ରେଣୀରେ କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ମଧ୍ୟ ବସନ୍ତି ନା । ଏଠାରେ ତ କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ବସାଯାଉ ନାହିଁ, କାରଣ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯିବେ । ବୁଝି ତ

ପାରୁଛନ୍ତି ନା । ସେବା ନ କଲେ ନିଶ୍ଚୟ ପଦ ମଧ୍ୟ କମ୍ ହୋଇଯିବ । କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ବହୁତ ପଦ ରହିଛି ନା । କିନ୍ତୁ ତାହା ହେଲା ସୁଖଧାମ, ଏହା ହେଉଛି ଦୁଃଖଧାମ । ସେଠାରେ କୌଣସି ରୋଗ ଆଦି ହେବ ନାହିଁ । ବୁଦ୍ଧିରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ପଡିବ । ବୁଝିବା ଦରକାର ମୁଁ ତ ବହୁତ କମ୍ ପଦ ପାଇବି କାହିଁକି ନା ସେବା ତ କରୁ ନାହିଁ । ସେବା ଦ୍□ାରା ହିଁ ପଦ ମିଳିପାରିବ । ନିଜର ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ହେବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜର ଅବସ୍ଥାକୁ ଜାଣିଛନ୍ତି । ମମ୍ମା-ବାବା ମଧ୍ୟ ସେବା କରିଆସିଛନ୍ତି । ବହୁତ ଭଲ ଭଲ ସନ୍ତାନ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ଯଦିଓ ଚାକିରି ବି କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଉଛି ଅଧା ଦରମାରେ ମଧ୍ୟ ଛୁଟି ନେଇ ସେବା କର । ଆପତ୍ତି ନାହିଁ । ଯିଏ ବାବାଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ତାଉସୀ ତଖତ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜ୍ୟ ସିଂହାସନ ଉପରେ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ବସିଥା'ନ୍ତି । ସେହିପରି ବିଜୟ ମାଳାରେ ମଧ୍ୟ ଆସିଯାଇଥା'ନ୍ତି । ସମର୍ପଣ ବି ହେଉଛନ୍ତି, ସେବା ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । କେହି ତ' ଅର୍ପଣ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ସେବା କରୁନାହାଁନ୍ତି, ତେବେ ପଦ କମ୍ ହୋଇଯିବ ନା । ଏହି ରାଜଧାନୀ ଶ୍ରୀମତ ଦ୍□ାରା ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ଏପରି କେବେ ଶୁଣିଛ? ପାଠପଢା ଦ୍□ାରା ରାଜତ୍□ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି, ଏକଥା କେବେ ଶୁଣିଛ ନା କେବେ ଦେଖିଛ? ହଁ, ଦାନ-ପୁଣ୍ୟ କଲେ ରାଜାଙ୍କ ଘରେ ଜନ୍ମ ନେଇପାରିବେ । ବାକି ପାଠପଢା ଦ୍□ାରା ରାଜ ପଦ ପାଇବା, ଏପରି ତ କେବେ ଶୁଣିନଥିବ । କାହାକୁ ଜଣା ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ ହିଁ ପୂରା ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛ । ତୁମକୁ ଏବେ ଉପରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ବହୁଜ ସହଜ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ତୁମେ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମ ଅନୁସାରେ କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ଏହି କଥା ବୁଝୁଛ । ବାବା ସ୍ୱାଦପୁସ୍କାର ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ଦେଉଛନ୍ତି, ଯିଏ ସେବା କରୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଅଧିକ ସ୍ୱାଦପୁସ୍କାର ଦେବେ । ତେଣୁ ନିଜର ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ମୁଁ ବାବାଙ୍କ ହୃଦୟରେ ବସିଛି? ମାଳାର ଦାନା ହୋଇପାରିବି? ଅପାଠୁଆ ନିଶ୍ଚିତ ପାଠୁଆଙ୍କର ବୋଝ ଉଠାଇବେ । ବାବା ତ ବୁଝାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପିଲାମାନେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କଲେ ହେଲା, କିନ୍ତୁ ଡ୍ରାମାରେ ପାର୍ଟ ନ ଥିଲେ ଯେତେ ମୁଣ୍ଡ ପିଟିଲେ ବି ଚଢିପାରିବେ ନାହିଁ । କୌଣସି ନା କୌଣସି ଗ୍ରହଚାରୀ ଲାଗିଯାଉଛି ଅର୍ଥାତ୍ ବିଘ୍ନ ଆସିଯାଉଛି । ଦେହ-ଅଭିମାନରୁ ପୁଣି ଅନ୍ୟ ବିକାର ଆସିଥାଏ । ଦେହ-ଅଭିମାନ ହେଉଛି ମୁଖ୍ୟ ଏବଂ କଡା ବେମାରୀ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦେହ-ଅଭିମାନର ନାମ ହିଁ ରହିବ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ତ ତୁମେ ପ୍ରାରବ୍ଧ ଭୋଗ କରିବ । ଏ କଥା ବାବା ଏହିଠାରେ ହିଁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଆଉ କେହି ଏପରି ଶ୍ରୀମତ ଦେଉ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଏହା ହେଉଛି ମୁଖ୍ୟ କଥା । ଲେଖିବା ଦରକାର - ନିରାକାର ଭଗବାନ କହୁଛନ୍ତି ଏକା ମୋତେ ହିଁ ମନେ ପକାଅ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବ । ନିଜ ଦେହକୁ ମଧ୍ୟ ମନେ ପକାଅ ନାହିଁ । ଯେପରି ଭକ୍ତିରେ ମଧ୍ୟ ଏକା ଶିବଙ୍କୁ ହିଁ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ କେବଳ ମୁଁ ହିଁ ଦେଉଛି । ବାକି ସବୁ ହେଉଛି ଭକ୍ତି, ଅବ୍ୟଭିଚାରୀ ଜ୍ଞାନ ଏକମାତ୍ର ହିଁ ଶିବବାବାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ତୁମକୁ ମିଳୁଛି । ଏଠାରେ ତ ଜ୍ଞାନ ସାଗରଙ୍କଠାରୁ ରତ୍ନ ମିଳୁଛି । ସ୍ଥୂଳ ସାଗରର କଥା ନୁହେଁ । ଇଏତ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନ ଦେଉଛନ୍ତି, ଯାହା ଦ୍□ାରା ତୁମେ ଦେବତା ହେଉଛ । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ତ କ'ଣ କ'ଣ ସବୁ ଲେଖିଦେଇଛନ୍ତି । ସାଗରରୁ ଦେବତାମାନେ ବାହାରିଲେ ପୁଣି ରତ୍ନର ଥାଳି ଉପହାର ଦେଲେ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ସାଗର ତୁମକୁ ରତ୍ନ ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରୁଛ । ଆଗରୁ ପଥର ଖୁଣ୍ଟୁ ଥିଲ ତେଣୁ ପଥରବୁଦ୍ଧି ହୋଇଯାଇଥିଲ, ଏବେ ରତ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଦ୍□ାରା ତୁମେ ପାରସବୁଦ୍ଧି ହୋଇଯାଉଛ । ପାରସନାଥ ହେଉଛ ନା । ଏହି ପାରସନାଥ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ଥିଲେ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ତ ଅନେକ ନାମ, ଅନେକ ଚିତ୍ର ତିଆରି କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ବା ପାରସନାଥ ଏକ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ନେପାଳରେ ପଶୁପତି ନାଥଙ୍କର ମେଳା ଲାଗେ, ସେ ମଧ୍ୟ ପାରସନାଥ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ବାବା ଦେଇଥିବା ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନକୁ ହିଁ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ, ପଥର ଗୁଡିକୁ ନୁହେଁ । ଦେହ-ଅଭିମାନ ରୂପୀ କଡା ବେମାରୀରୁ ନିଜକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ନିଜର ବ୍ୟାଟେରୀକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚାର୍ଜ କରିବା ପାଇଁ ପା□ାର ହାଉସ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଲଗାଇବାକୁ ହେବ । ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ରହିବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ନିର୍ଭୟ ହୋଇ ରହିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ଦାତା ପଣିଆର ଭାବନା ଦ୍□ାରା ଇଚ୍ଛା ମାତ୍ରର ଅବିଦ୍ୟା ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ତୃପ୍ତ ଆତ୍ମା ଭବ ।

ସର୍ବଦା ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖ ଯେ ମୋତେ ଦାତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇ ସର୍ବ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ହେବ, ଏହିଭଳି ଦାତାପଣିଆର ଭାବନା ରଖିବା ଦ୍□ାରା ସମ୍ପନ୍ନ ଆତ୍ମା ହୋଇଯିବ ଏବଂ ଯିଏ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ, ସେ ସର୍ବଦା ତୃପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହିଥାଏ । ମୁଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଲାବାଲା ଦାତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟେ ଏବଂ ଦେବା ହିଁ ନେବା ଅଟେ, ଏହି ଭାବନା ସର୍ବଦା ନିର୍ବିଘ୍ନ ତଥା ଇଚ୍ଛା ମାତ୍ରର ଅବିଦ୍ୟା ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରାଇଥାଏ । ସର୍ବଦା ଗୋଟିଏ ହିଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଆଡକୁ ଦୃଷ୍ଟି ରହିବା ଦରକାର ଏବଂ ସେହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଲା ବିନ୍ଦୁ, ଅନ୍ୟ କୌଣସି କଥାର

ବିସ୍ତାରକୁ ଦେଖୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଦେଖ ନାହିଁ, ଶୁଣୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣ ନାହିଁ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ବୁଦ୍ଧି ବା ସ୍ଥିତି ଯଦି ଦୁର୍ବଳ ଅଟେ, ତେବେ ତା'ର କାରଣ ହେଲା ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଇଶାରା:- ଏବେ ସମ୍ପନ୍ନ ବା କର୍ମାତୀତ ହେବାର ତୀବ୍ର ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକଟ କର ।

କର୍ମାତୀତ ହେବା ପାଇଁ କର୍ମର ହିସାବ-କିତାବରୁ ମୁକ୍ତ ହୁଅ । ସେବାରେ ମଧ୍ୟ ସେବାର ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧି ହେଉଥିବା ସେବାଧାରୀ ନୁହେଁ । ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ହୋଇ ସେବା କର ଅର୍ଥାତ୍ ବିନାଶୀ ରାଜକୀୟ ଇଚ୍ଛାଗୁଡିକଠାରୁ ମୁକ୍ତ ହୁଅ । ଯେପରି ଦେହର ବନ୍ଧନ, ଦେହର ସମ୍ବନ୍ଧର ବନ୍ଧନ ରହିଥାଏ, ସେହିପରି ସେବାରେ ସ୍□ାର୍ଥ ଭାବ ରଖିବା ମଧ୍ୟ ବନ୍ଧନ ଅଟେ ଯାହାକି କର୍ମାତୀତ ହେବାରେ ବିଘ୍ନ ପକାଇଥାଏ । ତେଣୁ କର୍ମାତୀତ ହେବା ଅର୍ଥ ଏହି ସବୁ ରାଜକୀୟ ଅର୍ଥାତ୍ ସୂକ୍ଷ୍ମ ହିସାବ-କିତାବଠାରୁ ମଧ୍ୟ ମୁକ୍ତ ହେବା ।